

bleven de kenners vinden dat Elisabethaans drama meer 'grandeur' had dan het Japanse Noh – alsof zo'n vergelijking iets vertelt. Elke keer opnieuw lokt Shakespeare cultuurhistorisch moralisme uit, ook nu weer: waarschuwingen over de teloorgang van de 'ware' Shakespeare, door waakhonden als Willy Courteaux.

Luhrmann

Elk van deze drie films vertrekt van een totaal verschillende visie over filmesthetiek, ze hebben hoogstens een zeker bewustzijn van versnelling gemeen, een nervositeit in de camerabewegingen.

Romeo + Juliet hanteert een beeldtaal die tegelijk verleidt en provoceert, die beweegt op

het ritme van synthetische drum'n'bass, maar waarin ook het kitscherig sentiment alle ruimte krijgt: schietpartijen én zeeën van kaarslicht, hardcore en een gospelversie van Prince. Je vermoedt een weigering om voor stijl te kiezen, zelfs niet voor de zgn. MTV-stijl die soms genoemd wordt. Er bestaat immers geen MTV-stijl meer, sinds de wetten van de markt de zender dwongen om afstand te nemen van vernieuwende populaire muziek. De macho-rap en de fun-house van MTV krijg je in *Romeo + Juliet* juist niet te zien, gelukkig maar. Natuurlijk is geen stijl ook stijl, en de bruuske omschakeling van een Tarantino-tafereel (het openingsgevecht) naar een prentje uit een tienaerssoap (de gekwelde Romeo) om daarna te

belanden in een groteske travestieshow (het bal bij de Capulets), dat vertelt meer over de liefde dan alle lieflijkheid die Zeffirelli in zijn film, dertig jaar geleden, zo zorgvuldig opbouwde. Luhrmann maakt meteen duidelijk dat alles meteen kan eindigen: het beeld van de vechtpartij stopt, even heerst onzekerheid over het leven van iedereen die hier meespeelt. Personages worden herleid tot hun 'cinematografisch' bestaan, en de brutale montage bedreigt dit bestaan de hele tijd. Er is geen 'echte' liefde meer, geen liefde die niet van bij haar ontluiken al bedreigd is – niet door rivalen maar door de wreedheid van de filmmontage zelf. Romeo en Juliet proberen elkaar wijs te maken dat een naam maar een naam is, zoals

Looking for Richard - Al Pacino

